

overhovedet er rykket noget som helst hos ministeren. Vi har ikke set bare antydning af træknings i mundvigen. Der er styr på det hele. Vi ekspederer det. Vi kunne for den sags skyld lige så godt gå til tredje behandling.

Det synes vi er meget, meget, meget bekymrende. Vi synes, det er en skam, og vi synes, at det er at nedgøre det arbejde og de synspunkter, som kommer fra alle dem, der har arbejdet med de her sager. Det er også derfor, vi stadig væk har en i hvert fald begrænset tro på, at man kan besinde sig. Og selv om det ikke nødvendigvis er skatteministeren, der besinder sig, så kunne det jo være, at menige folketingsmedlemmer fra Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti kunne finde ud af, at man altså her har en dårlig sag. Men skatteministeren er en modig mand, det må jeg sige. Vi må jo så se, hvor det havner henne.

Jeg synes også, det er utilfredsstillende, at skatteministeren – det skete også under det tidligere punkt – misinformerer om, hvad det her handler om, giver indtryk af, at det bare er et spørgsmål om skattestop, skattestop og skattestop, når det, og det fik vi også bekræftet under det åbne samråd, f.eks. af bilag 79 fremgår, at vurderingen ikke mindre end 23 andre steder får betydning for alt muligt andet end det, der har med skat at gøre. Det vil sige, at skatteloftet er noget, som kun har betydning ét sted, mens man, når det drejer sig om den kommunale grundskyld, når det drejer sig om sociale ydelser og den slags ting, så ligesom skubber det ind under skattestoppet, vel vidende at det er her, det virkelig får betydning.

Det er også sådan, som vi fik at vide før, at det, man gør her, er, at man cementerer tilfældigheder, så vi får forkerte vurderinger. Ja, det er faktisk sådan, at skatteministeren selv accepterer, at der er forkerte vurderinger. I svaret på spørgsmål 120 svarer skatteministeren jo, at det er rigtigt nok, at der er nogle – ganske vist efter ministerens mening – ganske få ejendomme, der vil blive vurderet for højt som følge af årsregulering og de amtslige gennemsnit.

Til sidst siger ministeren: Det er ikke muligt at forudsige den fremtidige lokale prisudvikling, derfor kan det forventede omfang af for høje vurderinger som følge af årsreguleringen ikke dokumenteres. Men det vil sige, at skatteministeren faktisk her går ind og accepterer, at der er nogle mennesker i det her land, der skal betale skat på et grundlag, som er forkert og for

højt. Det synes jeg er en selvstændig, interessant variation af synspunkter omkring skat.

Det er også sådan, at det fremtræder, og det fremtræder også tydeligt af det, ministeren har sagt også i det åbne samråd, at det uægtelig vil være sådan, at når det reguleres med de amtslige gennemsnit, så er der altså nogle, der ligger over gennemsnittet og nogle, der ligger under gennemsnittet. Det betyder uvægerligt, at der er nogle, som bliver vurderet for højt, og nogle som bliver vurderet for lavt.

Det interessante er, at de, der bliver vurderet for højt, altså er dem, der ligger under gennemsnittet, og det er de billige huse. De billige huse bliver vurderet for højt, medens de dyre huse bliver vurderet for lavt. Det er Robin Hood med modsat fortegn.

Så er der retssikkerheden, hvor det er sådan, at det, der nu er, er retsikkerhed. Det er jo fuldstændig klart – det stod også klart under det tidligere punkt – at man cementerer en tilstand, som baserer sig på et tilfældigt grundlag, og samtidig gør man det på en måde, så man fratager borgerne muligheden for at klage over grundlaget. Det må jeg også sige i hvert fald er effektivt.

Endelig synes jeg, som det også kom frem, at det er interessant, at ministeren igen og igen fremhæver, at vi jo har en vurderingsorganisation til at overtage det, der nu skal ske, nemlig de kommunale vurderingssekretariater, vel vidende at man fra Kommunernes Landsforening har gjort opmærksom på, at når man nu bliver frataget opgaven, så er det jo ikke sikkert, man vil føle sig forpligtet til at fastholde medarbejderne det pågældende sted, og at medarbejderne selv kan tænke, at den fremtidige musik jo altså spiller i Told og Skat og ikke i vurderingssekretariatene. Der er altså al mulig sandsynlighed for, at personalet ikke er til stede.

Derfor er det jeg siger, at jeg er meget imponeret over skatteministerens mod i den her sag. Jeg synes, skatteministeren skulle lade være med at tillægge os andre synspunkter om, at vi bare vil det ene og det andet, når det, vi egentlig vil, er at sørge for, at ministeren i hvert fald ikke roder sig ufrivilligt ud i noget snavs.

Kl. 17.45

Det er sådan, at det, vi kan se her, er, at der er alle mulige chancer for, at det her ikke kommer til at virke, der er alle mulige chancer for, at folk kommer til at blive beskattet på et forkert grundlag, og der er al mulig sandsynlighed for, at den organisation, som ministeren siger skal